

Sapatin Vartija

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien kansainvälinen
lähetysseurakunta Uskonpuhdistusliike Suomen
Lähetysyhdistys r.y.**

**Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

**Kansikuvat: Etukansi – Talvi Suomessa, veli Oleg vaimonsa kanssa ja veli Petkov Venäjällä
Takakansi – Nuorisouhlat Hollannissa ja lähetyskäynnillä Anja sisaremme luona**

Verraton lahja

(»Testimonies», nide V, siv. 729—737.)

YLISTETTY olkoon Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä kaikilla taivaallisilla hengellisillä siunauksilla Kristuksessa, niin kuin hän... oli hänessä valinnut meidät olemaan pyhät ja nuhteettomat hänen edessään, rakkaudessa edeltäpäin määräten meidät lapseuteen, hänen yhteyteensä Jeesuksen Kristuksen kautta,... sen armonsa kirkkauden kiitokseksi, minkä hän on lahjoittanut meille siinä rakastetussa, jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksisaaminen, hänen armonsa rikkauden mukaan.»

»Mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas, suuren rakkautensa tähden, jolla hän on meitä rakastanut, on tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikoksiimme, eläviksi Kristuksen kanssa... ja yhdessä hänen kanssaan herättänyt ja yhdessä hänen kanssaan asettanut meidät taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa, osoittaakseen tulevina maailmanaikoina armonsa ylenpalttista runsautta, hyvydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa.»

Tällaisin sanoin »vanha Paavali», »Jeesuksen Kristuksen vanki», kirjoittaessaan vankila-asunnostaan Roomassa, koetti esittää veljilleen sitä, minkä täydelliselle ilmaisemiselle hän ei kielessä löytänyt sanoja, - »Kristuksen tutkimatonta rikkautta» -, armon lahjaa, joka ilmaiseksi tarjotaan langenneille ihmisille. Lunastussuunnitelman perustana oli uhri, lahja. Apostoli sanoo: »Sillä te tunnette Herramme Jeesuksen Kristuksen armon, että hän, vaikka oli rikas, tuli teidän tähtenne köyhäksi, jotta te hänen köyhyystään rikastuisitte.» »Sillä niin Jumala on rakastanut maailmaa, että hän antoi ainokaisen Poikansa.» Kristus »antoi itsensä meidän puolestamme, lunastaakseen meidät kaikesta väärydestä». Ja lunastuksen suurin siunaus »Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme».

»Mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat.» Varmaankaan ei ole ketään, joka nähdessään hänen armonsa rikkauden, ei voisi olla huudahtamatta apostolin kanssa: »Kiitos olkoon Jumalalle hänen sanomattomasta lahjastaan!»

Niin kuin lunastussuunnitelma alkaa ja päättyy lahjalla, niin sitä on myös toteutettava. Sama uhrimieli, joka hankki meille pelastuksen, tulee

asumaan kaikkien sydämessä, jotka tulevat taivaallisesta lahjasta osallisiksi. Apostoli Pietari sanoo: »Palvelkaa toisianne, kukin sillä armolahjalla, minkä on saanut, Jumalan moninaisen armon hyvinä taloudenhoitajina.» Jeesus sanoi opetuslapsilleen lähettäessään heidät: »Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi myös antakaa.» Ihmisessä, joka on täydellisesti yhtä mieltä Kristuksen kanssa, ei voi olla mitään itsekästä tai ylimielistä. Se, joka juo elävän veden lähteestä, tulee huomaamaan, että se »tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään.» Hänessä asuva Kristuksen Henki on kuin erämaassa kumpuava lähde, joka virkistää kaikkia ja saa nekin, jotka ovat menehtymäisillään, halukkaasti juomaan elämän vettä. Sama rakkauden ja itsensä uhrautuvaisuuden henki, joka asui Kristuksessa, pakotti apostoli Paavalin hänen moninaiseen työhönsä. »Olen velassa», hän sanoo, »sekä kreikkalaisille että barbaareille, sekä viisaille että oppimattomille.» »Minulle, kaikista pyhistä halvimmalle, on annettu tämä armo: julistaa pakanoille evankeliumia Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta.»

Herran tarkoitus on, että hänen seurakuntansa heijastaisi maailmalle sitä täyteyttä ja yltäkylläisyyttä, jota hänestä löydämme. Me vastaanotamme lakkaamatta Jumalan hyvyttä, ja jakamalla sitä toisille meidän on esitettävä maailmalle Kristuksen rakkautta ja hyväntekeväisyyttä. Kun koko taivas on liikkeellä lähettäen sanansaattajia maailman joka kolkkaan viemään eteenpäin lunastustyötä, elävän Jumalan seurakunnan on myös oltava Kristuksen työntekijöitä. Me olemme hänen hengellisen ruumiinsa jäseniä. Hän on pää, joka hallitsee ruumiin kaikkia jäseniä. Jeesus itse rajattomassa armossaan tekee työtään ihmissydämissä, saaden aikaan niin hämmästyttäviä hengellisiä muutoksia, että enkelitkin katsovat sitä ihmeissään ja iloiten. Sama epäitsekäs rakkaus, joka on luonteenomaista Mestarille, ilmenee hänen todellisten seuraajiensa luonteessa ja elämässä. Kristus toivoo, että ihmiset täällä maailmassa tulisivat osallisiksi hänen jumalallisesta luonnostaan, voidakseen täten ei ainoastaan heijastaa hänen kirkkauttaan Jumalan kunniaksi vaan valaista maailman pimeyttä taivaan loistolla. Näin täytyvät Kristuksen sanat: »Te olette maailman valo.»

»Me olemme Jumalan työtovereita», - »Jumalan moninaisen armon taloudenhoitajia.» Jumalan armon tunteminen, hänen sanansa totuudet samoin kuin ajalliset lahjatkin, - aika ja varat, kyvyt ja vaikutus - nämä kaikki ovat Jumalan meille uskomaa omaisuutta, joka on käytettävä hänen

kunniakseen ja ihmisten pelastukseksi. Mikään ei voi olla vastenmielisempää Jumalalle, joka lakkaamatta antaa ihmiselle lahjojaan, kuin nähdä hänen itsekkäästi tarttuvan näihin lahjoihin suomatta mitään vastalahjaksi Antajalle. Jeesus on nyt taivaassa valmistamassa sijaa niille, jotka rakastavat häntä, vieläpä hän valmistaa enemmänkin kuin sijaa: valtakunnan, joka on oleva meidän. Mutta kaikkien, jotka tulevat perimään nämä siunaukset, tulee olla osallisia Kristuksen itse kieltäytyksestä ja itsensä uhraavaisuudesta toisten hyväksi.

Ei koskaan ole vakavaa, itsensäuhraavaa työtä Kristuksen asian hyväksi tarvittu enempää kuin nyt, jolloin koetusaika on päättymäisillään ja viimeinen armonsanoma on julistettava maailmalle. Sydäntäni liikuttaa Makedonian huuto, joka kuuluu joka suunnalta, oman maamme kaupungeista ja kylistä, Atlantin ja suuren Tyynen meren takaa ja merten saarilta: »Tule ja auta meitä!» Veljet ja sisaret, vastaatko tähän kutsuun sanoen: »Teemme parhaamme lähettääksemme teille lähetysaarnia ja rahaa. Tahdomme harjoittaa itse kieltäymystä talojemme kaunistuksessa, itsemme koristamisessa ja ruokahalumme tyydyttämisessä. Tahdomme antaa meille uskotut varat Jumalan asialle ja uhrata itsemmekin ehdoitta hänen työhönsä.» Jumalan työn tarpeet on esitetty meille, ja tyhjästä rahastot ovat mitä voimakkain vetoamus saada apua. Kymmenen markkaa on nyt työlle arvokkaampi kuin sata joskus tulevaisuudessa.

Tehkää työtä, veljet, tehkää työtä niin kauan kuin on tilaisuus, niin kauan kuin on päivä. Tehkää työtä, sillä »yö tulee, jolloin ei kukaan voi työtä tehdä». Kuinka pian tuo yö voi tulla, sitä on mahdoton teidän sanoa. Nyt on teidän tilaisuutenne, käyttäkää sitä. Jos on sellaisia, jotka eivät voi henkilökohtaisesti tehdä lähetystyötä, he voivat elää säästävästi ja antaa varojaan. Täten he voivat lahjoittaa rahaa lehtien ja kirjojen lähettämistä varten niille, joilla ei ole totuuden valoa, tai he voivat auttaa maksamalla sellaisten oppilaiden koulumaksut, jotka ovat soveliaita lähetystyöhön. Tallettakaa jokainen markka, jonka voitte säästää, taivaan pankkiin.

»Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste turmelee, ja missä varkaat murtautuvat sisään ja varastavat. Vaan kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste turmele, ja missä eivät varkaat murtaudu sisään eivätkä varasta. Sillä missä aarteesi on, siellä on oleva sydämesikin.»

Nämä ovat Jeesuksen sanat, joka rakasti sinua niin paljon, että hän antoi oman henkensä, jotta sinä saisit hänen kanssaan kodin hänen

valtakunnassaan. Älä häpäise Luojaasi halveksimalla hänen selvää käskyään.

Jumala kehottaa niitä, jotka omistavat maita ja taloja, myymään ja antamaan rahat sinne, missä ne täyttävät suuren tarpeen lähetyskentillä. Kerran koettuaan sen todellisen tyydytyksen, joka seuraa tällaista menettelyä, he pitävät kanavan avoinna, ja Herran heille uskomia varoja virtaa jatkuvasti aarrekkammioon, jotta sieluja pelastuisi. Nämä sielut vuorostaan harjoittavat samaa itsensäkieltämistä, säästäväisyyttä ja yksinkertaisuutta Kristuksen tähden, jotta hekin voisivat tuoda uhrinsa Jumalalle. Näiden viisaasti talletettujen varojen avulla lisää sieluja voi pelastua, ja näin työ jatkuu osoittaen, että Jumalan lahjoille annetaan arvoa. Hänet tunnustetaan niiden Antajaksi, ja hänen taloudenhoitajiensa uskollisuus tuottaa hänelle kunniaa.

Esittäessämme näitä vakavia vetoamuksia Jumalan työn hyväksi ja osoittaessamme lähetyksemme rahalliset tarpeet, joutuvat tunnolliset, totuuteen uskovat sielut syvän liikituksen valtaan. Köyhän lesken tavoin, jota Kristus kiitti hänen antaessaan kaksi ropoan uhriarkkuun, he antavat köyhydessään kaiken, mitä omistavat. Sellaiset henkilöt kieltäytyvät vieläpä elämän välttämättömyyksistä, samalla kun ne, joilla on taloja ja maita, pitävät itsekkäästi kiinni maallisista aarteistaan eivätkä omista kyllin uskoa sanomaan ja Jumalaan sijoittaakseen varojaan hänen työhönsä. Näille viimeksi mainituille soveltuvat erikoisesti Kristuksen sanat: »Myykää mitä teillä on ja antakaa almuja.»

On köyhiä ihmisiä, jotka kirjoittavat minulle pyytäen neuvoa, pitäisikö heidän myydä kotinsa ja antaa tulot Jumalan asialle. He sanovat, että varojen pyynnöt liikuttavat heidän sydäntään ja he haluavat tehdä jotakin Mestarin hyväksi, joka on tehnyt kaikkensa heidän hyväkseen. Tällaisille sanoisin: »Ehkäpä velvollisuutenne ei ole myydä pieniä kotejanne juuri nyt, mutta kääntykää itse Jumalan puoleen, niin hän varmasti kuulee hartaan rukouksenne, kun pyydätte viisautta ymmärtääksenne velvollisuutenne.» Jos enemmän etsittäisiin Jumalalta taivaallista viisautta ja vähemmän viisautta ihmisiltä, saataisiin taivaasta paljon suurempaa valoa, ja Jumala siunaisi nöyrää anojaa. Mutta niille, joille Jumala on uskonut omaisuutta, joilla on maita ja taloja, voin sanoa: »Alkakaa myydä ja antaa almuja. Älkää viivytelkö. Jumala odottaa teiltä enemmän, kuin mitä olette halukkaat tekemään.» Kehotamme teitä, joilla on varoja, vakaasti rukoillen kysymään: Paljonko Jumala vaatii minulta ja

omaisuudestani? Nyt on tehtävä työ, jonka tarkoitus on valmistaa kansa kestämään Herran päivänä. Varoja on sijoitettava sielujenpelastustyöhön, ja nämä sielut vuorostaan työskentelevät toisten hyväksi. Olkaa valmiit antamaan Jumalalle, mitä hänelle kuuluu. Yksi syy, miksi Jumalan Henkeä esiintyy niin niukalti, on se, että monet ryöstävät Jumalalta.

Paavali kertomassa Makedonian seurakunnan kokemuksessa on meille muuan opetus. Hän sanoo, että he »antoivat itsensäkin ennen kaikkea Herralle». Sitten he olivat halukkaita antamaan varansa Kristukselle. »Heidän ilonsa heidän suuressa köyhyytessäänkin (oli) niin uhkuva, että he hyvästä sydämestään antoivat runsaita lahjoja. Sillä voimiensa mukaan, sen todistan, jopa yli voimiensakin he antoivat omasta halustaan, paljolla pyytämällä anoen meiltä sitä suosiota, että pääsisivät osallisiksi pyhien avustamiseen.»

Paavali esittää erään ohjeen uhraamisesta Jumalan työn hyväksi sekä kertoo mitä seurauksia siitä on sekä meihin että Jumalaan nähden. »Antakoon kukin niin kuin sydämensä vaatii, ei surkeillen eikä pakosta; sillä Jumala rakastaa iloista antajaa.» »Huomatkaa tämä: joka niukasti kylvää, se niukasti myöskin niittää, ja joka siunauksin kylvää, se siunauksin myöskin niittää.» »Jumala on voimallinen runsain määrin antamaan teille kaikkea armoa, jotta teillä kaikessa aina olisi kaikkea tarpeeksi, voidaksenne runsaskätisesti tehdä kaikkinaista hyvää (... ja hän, joka antaa siemenen kylväjälle ja leipää ruoaksi, on antava teillekin ja enentävä kylvönne ja kasvattava teidän vanhurskautenne hedelmät), niin että te kaikessa vaurastuen voisitte vilpittömästi harjoittaa kaikkinaista anteliaisuutta, joka meidän kauttamme saa aikaan kiitosta Jumalalle.»

Emme saa luulla voivamme tehdä tai antaa jotakin, joka hankkii meille Jumalan suosion. Apostoli sanoo: »Mitä sinulla on, jota et olisi saanut? Ja jos olet saanut, miksi kerskaat, ikään kuin et olisi sitä saanut?» Kun Daavid ja Israelin kansa olivat keränneet temppelin rakentamista varten valmistamansa tarpeet, iloitsi kuningas jättäessään nämä aarteet seurakunnan päämiehille, ja hän kiitti Herraa sanoilla, joiden tulisi aina säilyä Jumalan kansan sydämessä. »Ja Daavid kiitti Herraa koko seurakunnan läsnä ollessa; Daavid sanoi: 'Ole kiitetty, Herra, meidän isämme Israelin Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen. Sinun, Herra, on suuruus ja väkevyyys ja loisto ja kunnia ja kirkkaus, sillä sinun on kaikki taivaassa ja maan päällä... Sinun kädessäsi on tehdä mitkä tahansa suuriksi ja väkeviksi. Me siis kiitämme sinua, meidän Jumalamme; me

ylistämme sinun ihanaa nimeäsi. Sillä mitä olen minä, ja mitä on minun kansani, kyetäksemme antamaan tällaisia vapaaehtoisia lahjoja? Vaan kaikki tulee sinulta, ja omasta kädestäsi olemme sen sinulle antaneet. Sillä me olemme muukalaisia ja vieraita sinun edessäsi, niin kuin kaikki meidän isämmekin; niin kuin varjo ovat meidän päivämme maan päällä eikä ole, mihin toivonsa panna. Herra, meidän Jumalamme, kaikki tämä runsaus, jonka me olemme hankkineet rakentaaksemme tempppelin sinulle, sinun pyhälle nimellesi, on sinun kädestäsi, ja sinun on kaikki tyynni. Ja minä tiedän, Jumalani, että sinä tutkit sydämen ja mielistyt vilpittömyyteen. Vilpittömällä sydämellä minä olen antanut kaikki nämä vapaaehtoiset lahjat, ja nyt minä olen ilolla nähnyt, kuinka sinun täällä oleva kansasi on antanut sinulle vapaaehtoiset lahjansa.»

Jumala oli ihmisille antanut maan rikkaudet, ja hänen Henkensä oli tehnyt heidät halukkaiksi tuomaan kalliita aineita temppeleitä varten. Se kaikki oli Jumalasta, sillä ellei hänen jumalallinen voimansa olisi liikuttanut kansan sydäntä, kuninkaan ponnistukset olisivat olleet turhia eikä temppeleitä olisi milloinkaan rakennettu.

Kaikki Jumalan hyvyys, mitä ihmiset saavat, kuuluu vielä Jumalalle. Hän on antanut käsiimme kaikki maan kauniit ja arvokkaat tavarat koetellakseen meitä, - mitatakseen rakkautemme syvyyden häntä kohtaan ja nähdäkseen, annammeko arvoa hänen hyvyydelleen. Olivatpa kysymyksessä rakkauden aarteet tai hengenlahjat, kaikki on alttiina uhrina laskettava Jeesuksen jalkain juureen.

Ei kukaan meistä voi tehdä mitään ilman Jumalan siunausta, mutta Jumala voi kyllä tehdä työnsä ilman ihmisen apua, jos hän niin haluaa. Mutta hän on antanut jokaiselle ihmiselle työnsä, ja hän uskoo ihmisille hänen taloudenhoitajinaan rikkauden aarteita tai hengenlahjoja. Armonsa ja anteliaisuutensa tähden Jumala lukee hyväksemme kaiken, mitä uskollisina taloudenhoitajina annamme hänelle. Mutta meidän tulee aina käsittää, ettei tämä ole ihmisen puolelta mikään ansiotyö. Olkoonpa ihmisen kyvyt miten suuret tahansa, hän ei omista mitään, mitä Jumala ei ole hänelle antanut ja mitä hän ei voi ottaa pois, ellei ihminen anna arvoa näille hänen rakkautensa osoituksille ja käytä niitä oikealla tavalla. Taivaan enkelit, joiden käsityskyky ei ole synnin himmentämä, tunnustavat, että taivaan lahjat on annettu siinä tarkoituksessa, että ne palautetaan Jumalalle tavalla, joka tuottaa kunniaa suurelle Antajalle. Ihmisen hyvinvointi on riippuvainen Jumalan yliherruudesta. Jumalan

kunnia on kaikkien luotujen olentojen ilo ja autuus. Hänen kunniansa korottaminen tuottaa meille itsellemme parhaita, mitä meidän on mahdollista saada. Veljet ja sisaret Kristuksessa, Jumala kehottaa teitä pyhittämään hänen palvelukseensa jokaisen häneltä saamamme kyvyn ja lahjan. Hän haluaa teidän Daavidin tavoin sanovan: »Kaikki tulee sinulta, ja omasta kädestäni olemme sen sinulle antaneet.» Tod. seurakunnalle I, 66-73.

Isä meidän

“Anna meille joka päivä meidän jokapäiväinen leipämme;” Luuk. 11:3.

Neljäs pyyntö, joka käsittää meidän maallisia tarpeitamme, voidaan mainita yhdellä otsikolla: "Ota meiltä pois, se mikä meitä vaivaa"

Katsoessamme seuraavaa pyyntöä me saamme vaikutuksen, että pyyntö "anna meille meidän velkamme anteeksi" ja "äläkä saata meitä kiusaukseen" itse asiassa on paljon tärkeämpi kuin neljäs pyyntö, joka on tekemisessä jokapäiväisen leivän kanssa. Miksi Herra Jeesus sitten mainitsi tämän pyynnön alussa eikä lopussa? Koska Hän tietää, miten tärkeä pyyntö elämänleivästä on meille.

Hän opettaa meille ensiksi Jumalan asiat, niin hän kantaa nyt meidän heikkouttemme ja velkamme, antaen tilaisuuden meille esittää pyyntö jokapäiväisestä leivästä.

“Anna meille joka päivä meidän jokapäiväinen leipämme;” Luuk. 11:3.

Se tosiasia, että Jeesus sallii meille tämän pyynnön ja laittaa ne sanat suuhumme on todistus siitä, että sitä kuunnellaan. Hän ei antaisi meille tätä pyyntöä, jos Hän ei olisi valmis kuulemaan sitä. Niin me saamme tietää tämän tosiasian, että tämä pyyntö Isä meidän rukouksesta on varmuus siitä, että Jumala huolehtii meidän jokapäiväisestä leivästä, ja antaa meille mitä tarvitsemme. Niin tämä pyyntö osoittaa sen tosiasian: että Jumala huolehtii meistä. Tämä tulee esille myös toisessa paikassa. Pietari kehottaa meitä: "heittäkää kaikki murheenne hänen päällensä, sillä hän pitää teistä huolen." (1. Piet. 5:7)

Oletko jo joskus ajattelut tätä sanaa ja miksi apostoli kehottaa heittää murheemme Herralle - eikä esittämän ne Hänelle? Jos me vain esitämme ne Hänelle, niin ne pysyvät lähellä meitä ja voimme aina ottaa ne takaisin.

Emmekö kaikki tee niin, että ensiksi esitämme asiat, joka meitä huolestuttaa Herralle ja sen jälkeen otamme sen jälleen takaisin ja kannamme huolemme ja taakkamme eteenpäin? Eikö tämä ole suuri mielettömyys? Onko se tuonut meille jonkinlaista etua pitämällä huolta huolistame? Ei koskaan. Se on aivan tuhlattua aikaa, antautua huolehtimiseen. Me laulamme Paul Garhasdin laulua: “Sinä selviät tielläsi“

“Huolilla, suruilla ja omilla tuskilla Jumalalta ei voi saada mitään, se on pyydettävä“

Mutta kun heitämme huolemme Herralle ja jätämme ne Hänelle, silloin koemme kuinka mahtava: Jumala huolehtii meistä.

Raamattu ja Jumalan lasten kokemukset todistavat siitä. Kerran oli hyvin vaikea kausi Egyptissä, kun maassa oli seitsemän vuoden nälänhätä. Koko kansa olisi kuollut nälkään ja mukana esi-isä Jaakob perheineen, jos Jumala ei olisi huolehtinut. Miten hän teki sen?

Eräänä yönä Faarao näki unen lihavista ja laihoista lehmistä (Lukekaa 1. Moos. 41:18-20) Ja kun hän heräsi ja nukahti jälleen hän näki toisen unen lihavista ja laihoista tähkistä. (Lukekaa 1. Moos. 41:22-24)

Kun kukaan ei voinut selittää, kutsuttiin Joosef vankilasta. Hän selitti kuninkaan unet ja neuvoi häntä seitsemän lihavan vuoden ylimääräisen sadon varastoimaan talteen, että heillä olisi ruokaa seuraavina nälänvuosina. Näin tapahtui. Kukaan ei joutunut hätään. Jumala huolehti heistä.

Israelin kansa, puoli miljoonaa lähti karuun erämaahan. Koska siellä eivät voineet kylvää eivätkä leikata. Ja silti kukaan ei kuollut nälkään. Jumala huolehti ja antoi kansalle mannaa taivaasta, päivästä toiseen, vuodesta toiseen. Hän antoi heille vettä kalliosta. Hän ruokki heitä, siihen asti kun he tulivat Kaanaaseen - silloin manna lakkasi tulemast. (Jos. 5:12)

Jopa autiomaassa Vapahtajan piti huolta tuhansista, jotka tottelivat häntä. Hän ruokki 5000 miestä, ja vielä naiset ja lapset, vähällä leivällä ja muutamalla kalalla (lukekaa Matt.14:17-21!) ja 12 korillista leipää jäi jäljelle (jae 20). Samankaltaisen kertomuksen luemme Matteuksen evankeliumissa 15:34-38. (Lukekaa siitä!) Kaikki nämä kertomukset vahvistavat totuuden! "Jumala pitää huolen!"

Ja Jumalan lasten kokemus vahvistaa sitä samalla tavalla. Psalmista todistaa sen hänen elämäkokemuksesta: “Olen ollut nuori ja olen

vanhaksi tullut, mutta en ole nähnyt vanhurskasta hyljättynä enkä hänen lastensa kerjäävän leipää.“ Ps. 37:25.

Eikö myös August Hermann Francke kokenut sitä hänen orpokodissa? Eikö vakaa Ernst Gottlieb Großwoltersdorf? Eikö myös George Muller Bristol? Ja sisar Eva von Tiele-Winckler kodissa kodittomille lapsille? Tätä monet saivat kokea vuosien varrella sodan jälkeen.

Katsoen takaisin tähän aikaan voidaan sanoa: Mikä kauhea aika se oli! Mutta voidaan myös sanoa: Miten ihmeellisesti Jumala piti huolta heistä ja johdatti heitä.

Jos olemme sitä nähneet ja kokeneet, silloin meidän tulisi oppia yksi asia: luottamaan Jumalaan. Kun Hän ei ole unohtanut heitä tällaisissa tilanteissa, niin hän auttamaan meitäkin edelleen. Meidän on todella syytä hävetä, jos tällaisten kokemusten jälkeen vieläkin olemme huolissamme. Se on epäluottamusta Jumalaa kohtaan. Ja tätä todella Hän ei ansaitse. Ei, me haluamme osoittaa kunnioitusta ja luottamusta Hänelle.

Leipä

Haluamme tarkemmin tutkia neljännen pyynnön yksityiskohtia. Aloitamme pääajatuksilla, joka koskee tätä pyyntöä. “Anna meille joka päivä meidän jokapäiväinen leipämme;“ Luuk. 11:3. Leipä! Mitä tämä tarkoittaa? Se on sekä presidentin pöydällä, että vankilassa vangin pöydällä. Kakut ja makeiset voimme jättää pois, mutta leipää emme voi jättää. Kaiken muun johdosta pian tulemme kärsimään, jos saamme sitä aina, mutta leivästä ei tarvitse kärsiä. Se on kuin ihme. Koska leipä on niin tärkeä ja välttämätöntä, sen vuoksi Jeesus käytti tätä sanaa täällä. Sen mukaan Hän haluaa sanoa: Mitä me välttämättä tarvitsemme meidän toimeentullaksemme, sitä saamme pyytää ja odottaa Jumalalta. Jotkut haluavat mielellään, että heillä olisi enemmän. He toivovat tulla rikkaiksi. Silloin Jumala ei tee sitä.

“Mutta ne, jotka rikastua tahtovat, lankeavat kiusaukseen ja paulaan...“ niin on sanottu Raamatussa. 1. Tim. 6:9.

Sananlaskuissa on hurskaan Agurin suusta lähtenyt sana. Hän sanoo: “Älä köyhyyttä, älä rikkautta minulle anna; anna minulle ravinnoksi määräsosi leipää.“ Sananl. 30:8

Tämä Agur oli harvinainen mies. Hän oli tyytyväinen, mitä niin vähän toiset ovat. Sillä hän sanoi itsekseen: “Etten kylläisenä tulisi kieltäjäksi ja sanoisi: "Kuka on Herra?" ja etten köyhtyneenä varastaisi ja rikkoisi

Jumalani nimeä vastaan.“ Sananl. 30:9.

Paavali ajatteli samalla tavalla. Siksi hän kirjoittaa: “Mutta kun meillä on elatus ja vaatteet, niin tyytykäämme niihin.“ 1. Tim. 6:8. “Sillä me emme ole maailmaan mitään tuoneet, emme myös voi täältä mitään viedä;“ 1. Tim. 6:7.

Leipä tarkoittaa mitä me tarvitsemme. Mutta siihen kuuluu enemmän kuin se mitä laitamme suuhun.

Luther ymmärsi Herran aivan oikein, kun hän tämän pyynnön selityksessä sanoo seuraava: “Ruoka ja juoma, vaatteet ja kengät, talo ja piha, pelto, eläimet ja kaikki omaisuus, hurskas mies, hurskaat lapset, hurskaat palvelijat, hurskas ja uskollinen hallitsija, hyvä hallitus, hyvä sää, rauha, terveys, kuri, kunnia, hyvät ystävät, uskolliset naapurit, ja muuta.“

Itse asiassa, kaikki mitä siihen kuuluu. Kuinka tärkeät on "uskolliset naapurit", ja kaikki mitä hän luettelee. Myös hyvät johtajat ovat niin tärkeitä elämässämme, sekä rauha, terveys, hyvän hallitus ja kaikki muu. Se mitä tarvitsemme meidän elämiseen ja ammattimme suhteen on osa "leipää". Danielille, se oli leipää, että Jumala antoi hänen, tulla hoviherrain päälliköksi ja olla ystävällinen ja rohkea. (Dan. 1:9) Kuinka muuten hän olisi voinut suorittaa hänen suunnitelmansa pidättäytyä kuninkaan viinistä ja ruoasta? (Dan.1, 8) Tämäkin oli hänelle osa "leipää", että Jumala antoi hänelle viisautta ja ymmärrystä kaikessa tiedossa.

Jos sinulla on vaikeuksia ammatissasi, jos et tiedä, miten täyttäisit vaatimukset, jotka annetaan sinulle, rukoile silloin! Se kuuluu sinun päivittäiseen "leipään" ja Herra on luvannut sen meille. Ano sitä nöyrästi ja lapsienomaisesti taivaalliselta Isältä. Jos kristityt haluaisivat vain käyttää enemmän lupauksia, rukoillakseen tarpeellista "leipää"! Miksi on niin usein puutetta ja epäonnistumme, miksi emme käsitä Jumalan tahtoa oikein? Koska emme käänny nöyrästi ja lapsenmielisesti taivaallisen Isän puoleen!

Isä, anna minulle leipää, jota tarvitsemme! Mutta - sinun on myös todella tarpeellista odottaa.

Ajattele sitä, lapsi tulee äitinsä luokse ja kysyy. "Äiti, anna minulle voileipä, olen kauhean nälkäinen", ja samalla hetkellä hän lähtee taas jatkamaan leikkimistä. Silloin äiti ajattelee: "Todennäköisesti nälkä ei ole niin paha! Muuten lapsi olisi jäänyt tänne ja odottanut leipää!

Niin tekee myös Jumala. Hän antaa meille vain, jos me todella

odotamme sitä. Pelkkä pyyntö tämän tai tuon asian puolesta ei yksin riitä. Mitä me tarvitsemme, sitä saamme odottaa, sitä saatamme pyytää varmuudella avuksemme. Jumala pitää huolen! Haluamme luottaa häneen. Voimme pyytää häneltä kaiken, mitä tarvitsemme. Sanassa sanotaan: "Anna meille joka päivä meidän jokapäiväinen leipämme;" Luuk. 11:3.

"Rukous päivittäisen leivän saamiseksi ei koske ainoastaan ruumiin ylläpitoon tarvittavaa ravintoa vaan myös hengellistä leipää, joka ravitsee sielua ikuista elämää varten. Jeesus kehottaa: »Älkää hankkiko sitä ruokaa, joka katoaa, vaan sitä ruokaa, joka pysyy hamaan iankaikkiseen elämään» (Joh. 6: 27). Hän sanoo: »Minä olen se elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää hän elää iankaikkisesti» (jae 51). Vapahtajamme on elämän leipä, ja katsomalla hänen rakkauttaan, vastaanottamalla sen sielumme me syömme tätä leipää, joka on tullut alas taivaasta.« Vs. 122.

Meidän

Pyytäjä ei ajattele vain itseään, vaan ajattelee koko Jumalan suurta perhettä. Sana "Meidän" opettaa meitä ajattelemaan ympärillämme hädässä olevia samoin koko maailmassa.

Eräs mies oli saanut hyvän sadon ja pöydän ääressä hän rukoili: Jumala anna köyhillekin jokapäiväistä leipää. Sitten eräänä päivänä hänen pieni poika sanoi hänelle: "Isä, jos olisin sinä, tekisin rukoukseni edes kuuluuksi" Se kosketti miestä, ja hän alkoi paitsi rukoilla heidän puolesta, myös antaa heille.

Kukaan ei ole tullut köyhäksi, joka osoittaa armollista rakkautta hädässä oleville ja Jumalan valtakunnan tarpeisiin.

Apostoli Paavali jätti meille Jeesuksen sanat, jota evankelistat eivät huomanneet. Siinä sanotaan: "Autuaampi on antaa kuin ottaa." Apt. 20:35.

Saaminen on siunaus, useimmat ovat jo kokeneet sen, mutta että antamisessakin on siunaus, monet eivät vielääkään tiedä, koska sitä eivät ole vielä kokeneet. Mutta joka alkaa antamaan Herralle, köyhien ja sairaiden hyväksi, sisä- ja ulkomaan lähetystyön hyväksi, hän kokee sen pian, että siinä lepää aivan ihana siunaus.

Sana pysyy varmana, jonka Herra antoi profeetta Malakian kautta (Malakia 3:10): "Tuokaa täydet kymmenykset varastohuoneeseen, että minun huoneessani olisi ravintoa, ja siten koetelkaa minua, sanoo Herra

Sebaot: totisesti minä avaan teille taivaan akkunat ja vuodatan teille siunausta ylenpalttisesti.“ Mal. 3:10.

Uskon, että meillä kaikilla on ollut kokemus: Me tulemme toimeen yhdeksän kymmenesosalla samalla, kuin aikaisemmin kymmenen kymmenesosalla. Kotitalouteemme tuli eräs tekijä, joka oli hyvin havaittavissa ja se oli Jumalan siunaus.

Niin kauan kuin vielä rukoilet: Anna minulle tänä päivänä jokapäiväinen leipämme, et ole rukoillut oikein. Jumala ei kuule sinua. Mutta, kun rukoilet: "Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme", silloin tulet kokemaan miten Jumalan siunaus tulee talouteesi ja kotiisi.

Jokapäiväinen

“Anna meille joka päivä meidän jokapäiväinen leipämme;“ Luuk. 11:3.

Tämä on myös erittäin tärkeä sana. Me haluamme mieluummin koko kaapin täyteen leipää, mutta Jumala antaa meille sitä vain päivittäin. Hän ei koskaan anna armoa varastoon. Hän tekee niin, että haluaa kouluttaa meitä oikeasti olla riippuvaisia Hänestä. Voisiko hän antaa meille armoa varastoon, niin silloin emme tarvitse häntä enää. Huomatkaamme kuitenkin, jokainen armolahja, esimerkiksi syntien anteeksiantamus, rauha Jumalan kanssa, varmuus pelastuksesta, jne. Hän ei anna niitä meille sellaisena asiana, joka pysyy meidän hallussamme, vaan meillä on kaikki, vain kun olemme yhteydessä Kristuksen kanssa. Jos jätämme Herran, silloin menetämme myös Hänen lahjat. Mitä meillä on, sitä meillä on vain Hänessä. Sillä tavalla emme koskaan joudu väärään itsevarmuuteen, vaan olemme aina riippuvaisia Hänestä. Erämaassa Herra antoi Israelin kansalle käytännöllisen opetuksen, että he saavat odottaa jokapäiväistä leipää. Näin Jumala halusi kouluttaa päivittäin kansansa riippuvuutta Häneen.

Sillä riippuvuus Jumalasta on meidän onnemme, mutta itsevarmuudessamme ja itseluottamuksessamme on meidän hätämme. Useimmat ihmiset eivät aavista sitä, mutta Jumala tietää sen, ja siksi Hän haluaa opettaa meitä riippuvuuteen. On hyvä, että joka päivä voimme tulla jälleen hänen luokseen ! Että tietäisimme: Miten useimmin tulemme, sitä enemmän iloa tuotamme Herralle. Ja - niin on parempi meille. Sillä siunatun elämän salaisuus on: että me tulemme saamaan Hänen runsaudesta armoa armon päälle. Kun meillä on puute jostakin, eikö ole

siksi, koska olemme unohtaneet ottaa Hänen runsauttaan vastaan? Oppikaamme, mitä Jeesus sanoi Johanneksen evankeliumissa 15:15: "sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä." Olemme riippuvaisia Hänestä. Meidän on hyvä tulla ja me saamme tulla. Päivittäin Jumalan aarteet ovat käytettävissä meille. Ei meidän tarvitse kerätä aarteita, jotka koi ja ruoste raiskaa, tai varkaat murtautuvat sisään ja varastavat. Me saamme päivittäin pyytää, mitä me tarvitsemme. Jumala on olemassa ja Hän on antelias.

Anna

"Anna meille joka päivä meidän jokapäiväinen leipämme;" Luuk. 11:3.

Kun pyydämme, "Anna", niin me tunnustamme, että me itse emme voi itsestämme mitään tehdä, että olemme riippuvaisia Hänestä suuresta Avunantajasta. Viljelijän pitää tehdä oman osansa, saadakseen leipää. Hänen pitää kyntää, muokata ja kylvää maata - mutta hän ei voi tehdä enempää. Kaikki muu tulee Jumalalta. Jumala antaa oikeana aikana auringonpaistetta ja sadetta, että voisi tulla hyvä sato. Jos Jumala pidättää yhden tai toinen, niin silloin kaikki viljelijän vaivat ei auta mitään, tulee sadonmenetyt. Niin huomaamme, kuinka riippuvaisia olemme Jumalasta. Ihminen tekee kaikenlaisia havaintoja ja keksintöjä, mutta sää ei ole hänen kädessään. Kaupungeissa tämä riippuvuus Jumalasta ei ole niin huomauttava. Virkamies saa palkkansa, vaikka aurinko paistaa tai sataa. Ja työntekijöiden toiminta näyttää olevan melko riippumaton Jumalasta. Mutta se vain näyttää siltä. Lopuksi hänkin on riippuvainen Jumalasta. Jos Jumala sallii katovuoden tulla, niin virkamiehet ja teollisuuden työntekijät kärsivät siitä myös -on pulaa tai korkeammat hinnat!

Sitä ei voi kiistää, tai kieltää, että olemme riippuvaisia Jumalasta ja Hän on suuri Antaja. Hän on, vaikka Hän saa kuulla vuodesta toiseen niin paljon riitaa ja napinaa, ja niin paljon kirousta ja pilkkaamista. Vuosien varrella miten on valitettu sään johdosta! Mikä talonpoika olisi jo tyytyväinen säästä? Aina on jotain aihetta valittaa. Kuitenkin Jumala sallii Hänen aurinkonsa paistaa niin pahoille kuin hyvillekin, ja antaa sataa vanhurskaille ja epävanhurskaille. Mutta kun Jumala antaa meille kaiken, mitä tarvitsemme, meidän pitäisi kiittää Häntä koko sydämeistämme. Mutta sen kohdalla on tilanne huono. Aivan kuten on vaikea pienten lasten kanssa opettaa sanoa kiitos, on vaikeaa myös isoille lapsille. Kuinka paljon edellytyksiä Raamattu sisältää kiitollisuudesta!

“Joka kiitosta uhraa, se kunnioittaa minua; joka ottaa tiestänsä vaarin, sen minä annan nähdä Jumalan autuuden.” Ps. 50:23.

“Uhraa Jumalalle kiitos ja täytä lupauksesi Korkeimmalle.” Ps. 50:14.

“Hyvä on Herraa kiittää ja veisata kiitosta sinun nimellesi, sinä Korkein.” Ps. 92:2.

Näin meitä kehoitetaan olemaan aina kiittollisia. Miksi näin? Koska olemme niin kiittämättömiä ja huonomuistisia ihmisiä, koska saamme niin paljon hyvyyttä ja armoa Jumalalta, kiittämättä Häntä siitä, ihan kuin Hänen pitäisi antaa meille kaikki. Kuinka vähän kiitetään Herraa kehomme terveydestä, terveistä jäsenistä, että kuulemme, näemme, ja siitä, että voimme kävellä. On olemassa monia ihmisiä, jotka saavat Jumalan hyvyyttä, kuitenkin eivät koskaan kohota kiitosta Jumalan puoleen. Meidän tulisi vielä paremmin oppia kiittää Jumalaa!

Ja Jumala? Hän antaa meille kiittämättömyydestämme huolimatta jokapäiväisen leipämme. Hän antaa sen meille tänään. Joka päivä on jälleen uusi tänään. Niinpä, mistä aina lopulta toistuvat tänään, aina uudelleen, mitä meillä on Luukaan evankeliumissa 11:3.

Saakoon tämä pyyntö opettaa meitä täysin luottamaan meidän Jumalaamme täydellisesti - ilman huolehtimista, että haluamme oppia sitä paremmin, pyytää Häneltä kaikkea. Mitä me tarvitsemme jokapäiväisessä elämässä, kotona ja työssä, ja oppia paremmin, kiittämään Häntä kaikista Hänen hyvistä teoista, joita Hän ei ole väsynyt antamaan meille. Silloin meillä olisi siunaus mitä pyydämme: “Anna meille joka päivä meidän jokapäiväinen leipämme;” Luuk. 11:3. Aamen.

Kurt Barath

Pelko - synnin seurauksena

“Silloin aukenivat heidän molempain silmät, ja he huomasivat olevansa alasti; ja he sitoivat yhteen viikunapuun lehtiä ja tekivät itselleen vyöverhot. Uusi käänös “ he kietoiivat ne vyötärölleen” Ja he kuulivat, kuinka Herra Jumala käyskenteli paratiisissa illan viileydessä. Ja mies vaimoineen lymysi Herran Jumalan kasvojen edestä paratiisin puiden sekaan. Mutta Herra Jumala huusi miestä ja sanoi hänelle: "Missä olet?" Hän vastasi: "Minä kuulin sinun askeleesi paratiisissa ja pelkäsin, sillä minä olen alasti, ja sentähden minä lymysin."“ 1. Moos. 3:7-10.

Pelko on negatiivinen tunne, joka aiheuttaa terveysongelmia ja riippuen sen suuruudesta, joskus jopa kuolemankin. Ihminen pelkää sairauksista, varkaista, kasvavasta kriisistä, luonnon katastrofeista, sekä muista onnettomuuksista ja kuolemasta.

Onko normaalia, että ihminen pelkää?

Jos kysyisimme jumalattomilta ja niin sanotuilta uskovilta ihmisiltä, onko normaalia, että ihminen pelkää, varmasti vastaus olisi: "Kyllä." Kuitenkin Raamatusta ymmärrämme, että pelko on synnin seuraus. Jumalan lain rikkomisesta syntyy pelkoa, mutta ihmiset ovat niin sokeaksi tulleet, koska he eivät millään usko, että se on ikuinen ja on annettu suojaksi synnistä. Siis ihminen on pelossa, kun on varastanut, tai tehnyt jotakin muuta pahaa toisille ihmisille ja näillä toisilla on pelko pahantekijöistä.

Jatkuva pelko tekee ihmisen epänormaalksi, hänessä syntyy luuloja, että häntä aina kytätään ja pyritään vahingoittamaan, tai tappamaan. Silloin ihminen sairastuu psyykkisesti ja ei pysty olla normaalissa kanssakäymisessä muiden ihmisten kanssa. Näin sielunvihollinen vangitsee tuhansia ja miljoonia, jotka eivät enää pystyisi selviytymään ja saada sen pelastuksen, jonka taivas tarjoaa.

Miten maailman ihmiset yrittävät voittaa pelkonsa?

Jos ajattelemme tätä asiaa globaalisesti, jokaisella valtiolla on jonkunlainen pelko toisia valtioita kohtaan, joita katsotaan vihollisiksi ja sen johdosta turvaututaan aseisiin. Tässä suhteessa voidaan sanoa yritetään voittaa pelkoa pelottamalla muita tehokkaimmalla aseilla.

Rikkaat yrittävät voittaa pelkonsa rakentaen korkean aidan talonsa ympärille, lisäksi laitetaan valvontakameroita ja otetaan useampia koiria, ehkä aseitakin. Näin luullaan olevan turvassa ja eletään ilman uskoa ja toivoa Jumalasta. Toiset taas yrittävät voittaa pelkoa ja unohtaa huolensa käyttäen alkoholia. Silti vaara vaani ihmisten yllä, ja ihminen ei ole turvassa, ellei tunnusta Jumalaa ja noudata Hänen lakiansa.

Paholainen antaa väärän varmuuden ihmisille, että he pysyisivät vaan hänen hallussaan. "Kun he sanovat: "Nyt on rauha, ei hätää mitään", silloin yllättää heidät yhtäkkiä turmio, niinkuin synnytyskipu raskaan vaimon, eivätkä he pääse pakoon." 1. Tess. 5:3

Tulee aika ja se on todella lähellä, kun jumalattomat eivät millään voita pelkoa. "Ja ihmiset menehtyvät peljätessään ja odottaessaan sitä, mikä

maanpiiriä kohtaa; sillä taivaitten voimat järkkyvät.” Luuk. 21:26

Vääriä uskontoja

Sielunkuolemattomuuden oppi, jonka saatana saarnasi ensimmäisen kerran Eedenissä on päässyt moniin uskontoihin ja kirkkoihin. Sen mukaan opetetaan, että jumalattomien sielut joutuu kärsimään loputtomasti helvetissä. Tällä tavalla on sanottu uskoville ihmisille, näytetään vääriä kuva Jumalasta ja heille syntyy pelko, että voivat joutua kärsimään ikuisesti. Niin sielunvihollinen johdattaa ihmisiä langenneihin kirkkoihin palvelemaan Jumalaa ei rakkaudesta, vaan rangaistuksen pelosta.

“Miljoonia ihmisiä on sidottu vääriin uskontoihin, orjamaisten pelon kahleisiin, tylsään välinpitämättömyyteen, raatamaan vetojuhtien tavoin, vailla toivoa tai iloa elämässä ja tuntien synkkää pelkoa tulevaisuudesta.” A T. 461.

Meillä on velvollisuus Jumalan edessä viedä valoa näille sieluille, että taivaallinen Isä on rakkaus ja auttaa heitä löytämään pelastavan totuuden.

Oliko Jeesuksella pelkoa, kun oli maan päällä?

“Kun Jeesus herätettiin kohtaamaan myrskyä, Hän oli täysin rauhallinen. Pelosta ei ollut jälkeäkään Hänen sanoissaan tai katseessaan, sillä Hänen sydämessään ei ollut pelkoa. Mutta Hän ei luottanut siihen, että Hänellä oli kaikkivoipaa voima. Ei Hän nukkunut kaikessa rauhassa siksi, että oli »Mestari maan, meren, taivahan». Sen voiman Hän oli pannut syrjään, ja Hän sanookin: »En minä itsestäni voi mitään tehdä.» Joh. 5: 30. Hän luotti Isänsä voimaan. Jeesus lepäsi uskossa, uskossa Jumalan rakkauteen ja huolenpitoon, ja sen sanan voimaan, joka tyyntynyt myrskyn, oli Jumalan voima.” A T. 315.

Vaikka Jeesus maan päällä ollessaan eli ihmisenä ja hänellä oli samat tunteet kuin meilläkin, kuitenkin pelkoa Hänellä ei ollut, koska Hän luotti Isään. Hänellä oli täydellinen usko ja luottamus Isäänsä, että Hänelle ei voi tapahtua mitään pahaa, ellei taivaallinen Isä salli sitä. Hänellä ei ollut pelkoa, koska päivittäin, Hän täytti Isänsä tahdon ja sitä Hän teki ilolla.

Kun Jeesus opetuslapsineen pääsi järven toiselle puolelle siellä oli sellainen kohtaaminen, joka oli pahempi kuin julma myrsky järvellä. “Kun hän tuli toiselle rannalle, gadaralaisten alueelle, tuli häntä vastaan

kaksi riivattua, jotka olivat haudoista lähteneet ja olivat kovin raivoisia, niin ettei kukaan voinut sitä tietä kulkea.” Matt: 8:28.

Kun opetuslapset näkivät nämä riivattut, kauhuissaan juoksivat paikalta kauaksi, mutta kun vähän päästä kääntyivät näkemään mitä tapahtuu, he näkivät, että heidän Opettajansa oli jäänyt samaan paikkaan, eikä Hän pelästynyt näitäkään. Hän tiesi, että nämä miehet oli täynnä paholaisen henkeä ja Hän haluaa vapauttaa heidät.

Opetuslapset rakastivat Jeesusta ja aina olivat valmiit suojelemaan Häntä, mutta vaarasta huolimatta Vapahtaja ei muuttanut suunnitelmaansa, koska Hän ei pelännyt kuolemaakaan. “Opetuslapset sanoivat hänelle: ”Rabbi, äsken juutalaiset yrittivät kivittää sinut, ja taas sinä menet sinne!” Jeesus vastasi: ”Eikö päivässä ole kaksitoista hetkeä? Joka vaeltaa päivällä, se ei loukkaa itseänsä, sillä hän näkee tämän maailman valon.” Joh. 11:8, 9

Kun Vapahtaja Jumalan Karitsana laitettiin ristille, Golgatalle tuli pimeys ja Vapahtaja tunsi itsensä olevan yksin, ihan kuin Isä olisi hyljännyt hänet, Hänen piti juoda katkera malja yksin loppuun asti ja maksaa synnin velka. Ajatus, että synti voi erottaa Hänet ikuisesti Isästä oli ylivoimallinen ja Hän huusi: “...Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?” Matt. 27:46 Koko maailman synnit oli laitettu Hänen päälle ja hetkeksi Hänen piti kokea se pelko ja epävarmuus, jonka Jumalan kansa joutuu käymään läpi Jaakobin ahdistuksen aikana, kun heillä ei ole enää Välittäjää taivaassa.

“Saatana kauheine kiusauksineen vaivasi Jeesuksen sielua. Vapahtaja ei voinut nähdä kuoleman porttien läpi. Toivo ei tuonut Hänelle Hänen astumistaan haudasta voittajana tai kertonut Hänelle, että Isä oli hyväksynyt Hänen uhrinsa. Hän pelkäsi synnin olevan niin vastenmielistä Jumalalle, että heidän eronsa tulisi olemaan ikuinen. Kristus tunsi sen sieluntuskan, jota syntinen on tunteva silloin, kun ei kukaan enää rukoile armoa syylliselle ihmiskunnalle. Synnin paino, joka toi Isän vihan Hänen päälleen ihmisen sijaisena, teki Hänen maljansa niin katkeraksi ja mursi Jumalan Pojan sydämen.” A. T. 726. Niin Vapahtajamme suuren taistelun ja tuskan jälkeen antoi henkensä, että me pelastuisimme. Hänelle olkoon kunnia ja kiitos ikuisesti!

Miten voimme voittaa kristittyinä, pelon?

“Seimen lapsi, nöyrä ja sävyisä Vapahtaja on Jumala »ilmestynyt

lihassa». 1 Tim. 3:16. Ja meille Hän sanoo: »Minä olen se hyvä paimen.» »Minä olen se elävä leipä.» »Minä olen tie ja totuus ja elämä.» »Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.» Joh. 10:11; 6:51; 14:6; Matt. 28:18. MINÄ OLEN jokaisen lupauksen pantti. MINÄ OLEN; älä pelkää. »Jumala meidän kanssamme» on vakuus meidän vapautuksestamme synnistä, takuu meidän voimastamme totella taivaan lakia.” A. T. 14.

Vapahtajamme, joka koki kaikki maan päällä sanoo meille: “Älä pelkää, sinä piskuinen lauma; sillä teidän Isänne on nähnyt hyväksi antaa teille valtakunnan.” Luuk. 12:32. Kaidalla tiellä kulkeminen ei ole helppoa, sieluvihollinen yrittää pelottaa Jumalan lapsia, niin kuin lampaat, jotka ovat hyvin herkkiä pelkämään, mutta meidän tulee aina muistaa hyvän Paimenen sanat: “Älä pelkää...”

Niille, jotka täydellisesti luottavat Jumalaan, Hän sanoo: “Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi;...” Jes. 43:5 ja tätä kehotusta on kirjoitettu Raamattuun 360 kertaa.

Jos Jeesuksen tavoin elämme päivittäin yhteydessä taivaaseen ja Hänen avulla täytämme Isän tahdon, meillä on rauha sydämessä ja rakkautemme Jumalaan ja lähimmäiseen on ylivuotavainen. Raamatussa sanotaan: “Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkoittaa pelon,...” 1. Joh. 4:18. Olemmeko kokeneet sitä? Tämä tulee olemaan jokaisen Jumalan lapsen kokemus, joka kerran perii taivaan valtakunnan. Taivaallinen rakkaus on ihmeellinen tunne ja periaate, joka on lääke pelkoa vastaan. Herra meitä auttakoon, että kasvaisimme siihen ja täytämme Hänen tahtonsa.

Taivaassa pelkoa ei ole!

Uudessa maassa synti on poistettu ikuisiksi ja sen mukaan myös pelko ja kaikki, mitä sitä aiheuttaa. Siellä ei tarvitse laittaa ovea lukkoon, siellä ei tarvita poliisia eikä oikeudenkäyntiä. Kaikki mikä oli aiheuttanut pelkoa ihmisille täällä ei ole enää siellä. “Mitä teillä on mielessä Herraa vastaan? Lopun hän tekee: ei nouse ahdistus kahta kertaa.” Naah. 1:9.

Silloin Jumalan pelastussuunnitelma on toteutunut loppuun asti, maailmankaikkeus sai todistuksen, että taivaallinen Isä on vanhurskas ja rakkaus ja kaikki elävät olennot palvelevat Häntä rakkaudesta. Koetusaika on ohi ikuisiksi ja kaikki saavat asua turvassa.

“Sitten aloimme katsella kaupungin ihanaa ympäristöä. Näin mitä

kauneimpia rakennuksia, joilla oli hopean loiste ja joita kannatti neljä patsasta, joissa oli mitä ihanimman näköisiä helmiä. Niissä pyhät tulisivat asumaan. Joka talossa oli kultainen hylly. Näin monen pyhän astuvan huoneisiin, ottavan päästään kimaltelevat kruununsa ja laskevan ne hyllyille. Näin heidän sen jälkeen menevän talojen lähellä oleville vainioille työskentelemään, ei kuitenkaan työskentelemään meidän tavallamme, ei, ei! Kirkas valo loisti heidän ympärillään heidän lakkaamatta riemuitessaan ja uhratessaan ylistystä Jumalalle.

Näin erään toisen kedon täynnä kaikenlaisia kukkia, ja niitä poimiessani huudahdin: »Nämä eivät koskaan kuihdu!» Sitten näin kedon, jossa kasvoi pitkää ruohoa, mitä ihaninta nähdä. Se oli eloisan vihreää ja säteili kuin hopea ja kulta lainehtiessaan valtavana Jeesus-kuninkaan kunniaksi. Seuraava kenttä, jolle saavuimme, oli täynnä kaikenlaisia eläimiä - jalopeuroja, lampaita, leopardreja ja susia, joiden kaikkien kesken vallitsi mitä täydellisin sopu. Kuljimme niiden keskitse, ja ne seurasivat rauhallisina perässämme. Sitten tulimme metsään, ei sellaiseen synkkään metsään, joita on täällä maan päällä, ei, ei, vaan valoisaan ja kauttaaltaan viehkeään metsään. Puunoksat huojuivat edestakaisin, ja me huudahdimme: »Me saamme asua turvallisina erämaassa ja nukkua metsissä.» Samosimme metsän halki, sillä me olimme matkalla Siionin vuorelle.” H. k. 21.

Siellä saamme nähdä Aadamin ja Eevan, jotka voittivat syntinsä ja jälleen ovat yhdessä Luoiansa kanssa. Täynnä kiittolisuutta he kumartavat yhdessä kaikkien muiden pelastettujen kanssa Vapahtajan edessä. Saakoon Herra suuressa armossa ja rakkaudessa meitä auttaa, että olisimme siellä. Amen.

Teidän veljenne: Vladimir Marinov

HAASTATTELU

10 Kysymystä Kristitylle

1. Kuinka kauan olet ollut uskossa?

Nuorena kuuluin Evankelis- Luterilaiseen kirkkoon ja olin kiinnostunut hengellisistä asioista. Se on ollut aina lähellä sydäntäni. Kangasalla oli kirkkoon pitkä matka 20 km. Kun muutimme Toijalaan niin täällä oli kirkkokin lähellä ja kävin usein kirkossa. Kun sitten vihdoin löysin monen

mutkan kautta tämän seurakunnan niin olen ollut jo yli 50 vuotta uskossa, tarkkaa aikaa en muista. Viialassa asui eräs perhe ja heidän luonaan kävin monet kerrat sapattikoulussa polkupyörällä.

2. Miksi olet päättänyt elää seuraamalla Jeesusta?

Minun toiveeni oli pelastua tästä synnin turmelemasta maailmasta ja halusin myös elää niin kuin Raamattu meitä opettaa.

3. Kun katsot ajassa taaksepäin, mitä erikoista olet kokenut Jumalan läheisyydessä?

Elämä on ollut antoisaa ja olen saanut siunauksia sekä iloita seurakunnan yhteydestä. Olen myös saanut tehdä lähetystyötä ympäri Suomenmaata. Sitä olen jatkanut vielä kotiloissakin vaikka liikkuminen on jo vähän vaikeampaa tällä iällä. Jumala on siunannut minua korkealla iällä, kiitos Hänelle!

4. Voitko kertoa jostain rukousaiheesta ja oletko saanut vastauksen siihen?

Kyllä olen saanut vastauksenkin rukoukseeni. Kun aloitin tekemään lähetystyötä, niin se tuntui raskaalta ja vaikealta alussa huonon menestyksen vuoksi, joten minä lopetin. Menin takaisin tehdastyöhön missä olin aikaisemmin ollut. Tulin kuitenkin sairaaksi ja rukoilin Jumalaa että paranisin ja lupasin hänelle jos minä paranen niin lähden jatkamaan lähetystyötäni. Minä parain ja lähdin lähetystyöhön uudestaan. Nyt meni paremmin ja pidin siitä. ”Hän sanoi: ”Jos sinä kuulet Herraa, Jumalaasi, ja teet, mikä on oikein hänen silmissänsä, tarkkaat hänen käskyjensä ja noudatat kaikkea hänen lakiansa, niin minä en pane sinun kärsittäväksesi yhtäkään niistä vaivoista, jotka olen pannut egyptiläisten kärsittäviksi, sillä minä olen Herra, sinun parantajasi.”” 2. Moos.15:26

5. Muistatko jonkun erityisen raamatunpaikan, mikä on auttanut sinua eteenpäin?

Toijalassa oli jo Adventtikirkko ja he pitivät kokouksia joissa kävimme mieheni kanssa, ja he puhuivat usein kasteesta josta mieheni ei oikein tykännyt ja hän lopetti käynnit heidän kokouksissaan. Tahtoivat minuakin kasteelle mutta vastasin että en minä voi kun en ollut varma

kumpi seurakunta on se oikea. Täällä kulki eräs sisar uskonpuhdistus-seurakunnasta ja hän teki lähetystyötä, tarjoten hengellistä kirjallisuutta ihmisille. Hänen kauttaan tulin tuntemaan uskonpuhdistus-seurakuntaan, ja tutustuin Viialassa asuvaan perheeseen. Tästä mainitsin jo alussa, kävin siellä sapattikoulussa usein. Kun minulle valkeni kumpi seurakunta oli mielestäni oikea niin liityin Uskonpuhdistus-seurakuntaan. ”Minä olen eksesyksissä kuin kadonnut lammas; etsi palvelijaasi, sillä minä en unhota sinun käskyjäsi.” Ps. 119:176 ””Minä opetan sinua ja osoitan sinulle tien, jota sinun tulee vaeltaa; minä neuvon sinua, minun silmäni sinua vartioitsee.” ”Ps, 32:8. ”Kuka on se mies, joka Herraa pelkää - sen hän neuvoo tielle, joka hänen on valittava.”Ps. 25:12.

6. Mitä sinulle merkitsee uskossa eläminen niin perheelle kuin seurakunnallekin?

Seurakunta on ollut hyvänä tukena minulle ja miehenikin vaikkei hän kuulunut seurakuntaan hyväksyi minun liittymiseni uskoon ja kävihän hänkin kokouksissa kanssani. Seurakunnalla on tärkeä tehtävä kun kerätään varoja lähetyskirjallisuutta painettaessa, työntekijöiden-saarnaajien palkkaamiseen ym. tarpeellisten menojen peittämiseen.

7. Kaipaanko jotain mitä seurakunnan pitäisi tuoda esille laajemmin ja paremmin?

Lähetystyö on tärkeämpää kuin maalliset työt, sillä meidän tulee täyttää se työ ja tehtävä minkä Jumala on meille uskovoisina lähettiläinään antanut suoritettavaksi. Tämä on minun sydäntäni lähinnä oleva ja toivon samaa myös seurakunnan nuoremmilta. Aika jossa elämme on hyvin vakava, tulee yö ja silloin ei voi tehdä työtä. Minä teen vielä kodissani lähetystyötä sielujen pelautukseksi.

8. Mitä haluat antaa nuorille matkaevääksi uskon tielle?

Nuoria kehottaisin tutkimaan Danielin ja Joosefin elämää, he ovat hyvänä esimerkkinä nuorille miten uskollisuus kannattaa ja mitkä siunaukset he saivat Jumalaltaan. 1 Moos . 39 luku - 44 luku. Dan. 1:8-21. ”Sillä Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siinä on vapaus.” 2. Kor. 3:17 ”Mutta kun meillä on elatus ja vaatteet, niin tyytykäämme niihin.” 1.Tim.6:8,

9. Mitä haluat painottaa vanhemmille kokeneitten sisarien Ja veljien sydämen asiaksi?

Toivoni on että kaikki pysyisivät lujina loppuun asti ja että olisimme kaikki kerran taivaskodissa ylistämässä ja palvelemissa Jumalaamme lauluin rukouksin kanteleemme säestyksellä.

10. Mikä on sinun toiveesi ja päämääräsi?

”Että hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän, sisällisen ihmisenne puolesta, voimassa vahvistua hänen Henkensä kautta ja Kristuksen asua uskon kautta teidän sydämissänne”. Ef. 3:16-17

Haastateltavana Sisar Irja Lehtinen 93 v.

Olavi – Veljenne

Jeesus tulee pian

”Ja kun hän istui Öljymäellä, vastapäätä pyhäkköä, kysyivät Pietari ja Jaakob ja Johannes ja Andreas häneltä erikseen: „ Sano meille, milloin tämä tapahtuu ja mikä on merkki siitä, että kaikki tämä alkaa lopullisesti toteutua?“ Markus 13:3,4 (Lue myös Mark. 13:1-4)

Öljymäki on osa 800 metrin pituisesta vuoristosta, jossa on kolme kukkulaa. Silloisena aikana siellä kasvoi paljon puita, erikoisesti öljypuita. Etäisyys Jerusalemiin on noin yksi kilometri. Kidronin laakso erottaa kaupungin vuoristosta, mutta mäeltä on hyvä näkyvyys tempeliaukiolle. Ja täällä öljymäellä Jeesus pitää puheensa loppuajan tapahtumista. Se on ihana tosiasia, joka antaa uskovaisille rohkeutta ja toivoa: Jeesus tulee. Vanhan testamentin ennustukset tulevat Jeesuksen sanoilla ymmärtäväisemmiksi. Ajan merkit politiikassa (Daniel 2:43, 44), maailman taloudessa (Luuk 21:11), luonnossa (Matteus 24:7), ja uskonnollisessa maailmassa (Luuk. 18:8) puhuvat meille kovalla äänellä. Jeesus tulee pian.

Sakarja 14:4 jakeeessa sanotaan: Hänen jalkansa seisovat sinä päivänä Öljymäellä, joka on Jerusalemin edustalla itää kohti. Ja Öljymäki halkeaa kahtia idästä länteen hyvin suureksi laaksoksi, toinen puolimäkeä siirtyy pohjoiseen ja toinen puoli etelään päin.“

Jeesus Kristus tulee hallitsemaan kuninkaana - mikä ihana tulevaisuus.

Birgitta-sisko

Lapsi

»Miten meidän on käsiteltävä lasta?»

Siihen neuvoon, minkä Herra enkelinsä välityksellä antoi heprealaisille vanhemmille, eivät sisältyneet ainoastaan äidin omat elintavat, vaan myös lapsen kasvatustapa. Ei riittänyt se, että Simson, lapsi, josta oli tuleva Israelin vapauttaja, saisi syntyessään hyvän perinnön. Häntä oli myös huolellisesti kasvatettava. Lapsuudesta alkaen oli hänet totutettava ehdottomaan raittiuteen.

Samantapaisia ohjeita annettiin Johannes Kastajan suhteen. Ennen lapsen syntymää lähetettiin isälle taivaasta sanoma:

»Ja hän on oleva sinulle iloksi ja riemuksi, ja monet iloitsevat hänen syntymisestään. Sillä hän on oleva suuri Herran edessä; viiniä ja väkijuomaa hän ei juo, ja hän on oleva täytetty Pyhällä Hengellä hamasta äitinsä kohdusta.» Luuk. 1:14, 15.

Taivaan aikakirjojen mukaan Vapahtaja julisti, ettei ole ketään suurempaa kuin Johannes Kastaja. Hänelle uskottu työ ei vaatinut ainoastaan ruumiillista voimaa ja kestävyyttä, vaan myös mitä ylevimpiä hengen ja sielun lahjoja. Oikea ruumiin kasvatustapa ja harjoitus oli valmistuksena niin tärkeä, että Jumala lähetti taivaan ylhäisimmän enkelin tuomaan neuvovan sanoman lapsen vanhemmille.

Heprealaisten lapsia koskevista ohjeista opimme, että emme saa laiminlyödä mitään, mikä tavalla tai toisella vaikuttaa lapsen hyvinvointiin. Mikään ei ole vähäarvoista. Kaikella, mikä vaikuttaa ruumiin terveyttä edistävästi, on merkityksensä myös mielelle ja luonteelle.

Emme voi kylliksi korostaa lasten varhaisen kasvatuksen tärkeyttä. Lapsuusvuosina opituilla asioilla ja muodostuneilla tavoilla on tärkeämpi osansa luonteen kehittämisessä ja elämän suuntautumisessa kuin millään myöhempien vuosien ohjeilla ja kasvatuksella.

Vanhempien on tarkoin ajateltava tätä asiaa. Heidän on oltava selvillä niistä periaatteista, joihin lasten kasvatustapa ja hoito perustuvat. Heidän olisi kyettävä kasvattamaan heidät ruumiiltaan, hengeltään ja siveydeltään terveiksi. Vanhempien olisi tutkittava luonnonlakeja. Heidän tulisi perehtyä ihmisruumiin rakenteeseen. Heidän täytyy ymmärtää sen eri elinten toimintaa ja niiden keskinäisiä suhteita ja keskinäistä riippuvaisuutta. Heidän on tutkittava hengen ja ruumiin keskinäisiä suhteita sekä niitä olosuhteita, joita kummankin terveellinen toiminta

edellyttää. On synti ottaa vastuulle vanhempien velvollisuus siihen tällä tavalla valmistautumatta.

Aivan liian vähän on ajateltu niitä syitä, jotka aiheuttavat sen kuolleisuuden, tautisuuden ja rappeutuneisuuden, mitä esiintyy kaikkein sivistyneimmissäkin ja vauraimmissakin maissa. Ihmissuku huonontuu yhä. Täyden miehuusiän saavuttaneista sairastaa suurin osa jotakin tautia muodossa tai toisessa, ja vain harvat saavuttavat ihmisiän ylimmän rajan.

Suurin osa niistä epäkohdista, jotka tuovat mukanaan kurjuutta ja tuhon ihmiskunnalle, voitaisiin estää, ja valta siihen on suureksi osaksi vanhempien käsissä. Pienokaisia ei tempaa pois mikään »selittämätön sallimus». Jumala ei halua heidän kuolemaansa. Hän lahjoittaa heidät vanhemmille, että nämä kasvattaisivat heidät toimelliseen elämään täällä maan päällä ja myös tulevaa elämää varten tämän jälkeen. Jos isät ja äidit tekisivät minkä voivat antaakseen lapsilleen hyvän perinnön ja sitten oikein toimenpitein pyrkisivät korjaamaan heidän synnynnäiset virheensä, minkä muutoksen parempaan päin saisikaan tämä maailma nähdä!

Pikkulasten hoito

Mitä hiljaisempaa ja rauhallisempaa lapsen elämä on, sitä suotuisimmat ovat olosuhteet lapsen ruumiilliselle ja henkiselle kehitykselle. Äidin on aina yritettävä olla hiljainen, tyyni ja hillitty. Monet lapset ovat hermostuneelle hälinälle yliherkkiä, ja äidin lempeällä, tyynellä käytöksellä on rauhoittava vaikutus, mikä on lapselle arvaamattomaksi hyödyksi.

Pikkulapset tarvitsevat kyllä lämpöä, mutta monet tekevät sen kohtalokkaan erehdyksen, että pitävät heitä liian lämpimissä huoneissa, joista puuttuu raitis ilma. On vaarallista peittää nukkuvan lapsen kasvot vaatteella, sillä peite estää vapaan hengityksen.

Pikkulasta on huolellisesti suojeltava kaikelta vaikutukselta, mikä olisi omiaan heikentämään tai myrkyttämään elimistöä. Mitä tunnollisinta huolta olisi pidettävä siitä, että kaikki hänen ympäristössään on puhdasta ja miellyttävää. Samalla kun lapsia ehkä on suojeltava liian äkillisiltä ja voimakkailta lämpötilan vaihteluilta, on huolehdittava myös siitä, että lapset saavat, nukkuivatpa he tai olivat valveilla, oli yö taikka päivä, hengittää puhdasta, virkistävää ilmaa.

Kodin Suuri Lääkäri 351-354.

- Ilmoituksia -

Pitkien sapattien aiheita

**Pääaihe: “Kasvatuksen perusperiaatteita”
2. Kor. 3:18.**

“Käyttäytyminen”
1.3.2014

“Pukeutuminen ja kasvatus”
5.4.2014

Sydämellisesti tervetuloa!

Seurakunnan lehtien vuosikerta hinnat

Sapatin Vartija 22 Euroa

Sapattikoululäksyt 14 Euroa

Hartauskalenteri 14 Euroa

Seurakunnan tilinumero: FI85 8000 1500 71 4655

Siunattua Uutta Vuotta 2014!

